

Hídvégi László: Fehér tavak

Gyere, rajzolj velem egy világot.
Van nálam sok fehér ceruza,
Mert más most úgysem kell,
A színeket hagyjuk meg a szerelemnek,
Többi dolgainkban pedig
Maradjunk csak úgy fehérek.

Gyere, rajzoljunk hófödte hegyeket,
Fehéren göndörödő bárányfelhőt.
Hóembert építő gyereket,
Rajzoljunk fehér igazgyöngyöket, és
Gyöngyszerű, fehér fogakat.
A fehér ceruza úgylis végtelen.

Rajzoljunk kecses, fehér sirályt,
Jegesmedvét és sarki rókát,
Fehér hollót és elefántot,
Amilyet még senki se látott,
Fehér tengerbe nagy, fehér cápákat,
Fogd a kezem, és rajzolj velem.

Fehér tavat és fehér kócsagot,
Fehér tigris, a hóba lábnyomot,
Fehér virágok ezrét és százát,
Egy pár fehéren bűgő galambot,
Fehér gólyát, ki messzire száll,
S integető fehér zsebkendőt.

Apró, fehér, vászon tornacipőt,
Otthoni, puha, meleg fehér zoknit
Fehér ünnepi inget, nyakkendőt
Fehér menyasszonyi ruhát,
Fehér pólyás, újszülött babát.
Tartóra tett hosszú, fehér gyertyát.

Lágy és fehér, édes női keblet,
Nagy fehér köntöst, ami melenget,
Postaládába fehér levelet,
Benne színes, szerelmes üzenet,
Fehér ágyat és hálózsákokat,
Minden estére tiszta, fehér álmot.

És rajzoljunk nagy, fehér tavakat,
Amelyekben a fehér fény fürdik,
Ahol Isten megmossa a lábát,
Lelógatja a lábát a földig.
Aztán rajzoljunk még fehér mennyországot,
Fehér szakállú, hatalmas Istent,

Fehér holdat, és fehér napot,
Még több tiszta, fehér ruhát!
Fehér fényt és fehér hegyet,
A hegyre nagy, fehér keresztet,
Fehér ösvényt, mi célra vezet,
És rengeteg, rengeteg tiszta szívet!

Bújj el most velem a szavakban,
Fürödj velem fehér tavakban,
Légy velem a világban a fehér,
Legyünk fény, ki mindenhova elér.
Kiáltunk tiszta szavakat,
Villantsunk fehér mosolyokat,
Fogjuk meg az Ő ceruzáját,
És színezzünk, színezzünk fehéret,
Álmodjuk újra a világot,
Csak gyere, én vezetlek téged,
Csak gyere, Ő majd vezet minket!